

SOCIETAT

Parlen 'obertament' persones amb malalties mentals: "Tenim por a no ser acceptats"

Es posa en marxa una campanya per sensibilitzar la ciutadania davant l'estigma del col·lectiu

Jordi de Arriba
Sabadell | @iSabadellcat

L'Aliança Catalana de Lluita contra l'estigma i la discriminació en salut mental ha llançat la campanya 'No facis com si res: dóna la cara' i 'Obertament', per evidenciar que existeix un tabú social respecte als problemes de salut mental. *iSabadell* ha copsat l'opinió de quatre usuaris del Club Social La Xamba, gestionat per l'entitat Salut Mental Sabadell al voltant d'aquest fet.

Asseguren que la població que no té malalties mentals té un gran desconeixement sobre aquestes dolències mentre que els malalts mentals estan massa preocupats sobre el que els passa. "Sovint ens pensem que les persones sense malalties mentals estan de conya i tampoc és així", diu la terrassenca Núria Beltran. Els quatre consultats reconeixen problemes per obrir-se camí fora del seu entorn familiar i de l'entitat.

Bertran manté que no nota una discriminació en el seu dia a dia però sí moltes dificultats per fer amistats fora del Club Social o la família. "No em sento estigmatitzada però sí tancada en una bombolla. No puc conèixer gent fora de la bombolla. Sempre he estat limitada i he tingut males experiències de parella. M'agradaria conèixer gent però no trobo la manera de fer-ho: les discoteques obren a la nit i no puc anar-hi a aquelles hores, no tinc carnet de conduir i no tinc feina on relacionar-me", diu.

El mateix explica el cerdanyolenc Fernando Aranda: "el meu gran problema és trobar parella. Em fa por que em donin l'esquena. Ja m'ha passat amb algunes noies: quan saben que tinc una malaltia mental em deixen". La coordinadora del Club Social La Xamba, Yolanda Abellán, con-

firma que les relacions de parella són especialment complexes en aquests casos. La malaltia va acabar amb el matrimoni de Víctor Pola, amb una filla.

Tinc una filla i em va costar molt dir-li però finalment ho vaig fer i ho ha acceptat. En aquest sentit estic content". Però tant Pola com la resta de testimonis asseguren que han perdut contacte amb amics que tenien anteriorment a ser diagnosticats. "Quan estava casat, quedàvem sovint amb altres parelles i anàvem a sopar o a algun lloc... quan em vaig separar a causa de la malaltia, vaig perdre tot el contacte", assegura.

L'estigma social, o la por a ser rebutjat, no ha impedit el José Antonio Torres acabar una enginyeria mecànica "amb molts esforços". El seu és l'exemple de la normalització i la superació. "Vaig començar als 30 anys i ho he aconseguit ara fa un any. M'ha repercutit molt positiva-

L'estima social, o la por a ser rebutjat són dels principals temors de les persones que pateixen malalties mentals

ment sobre la malaltia, Ara estic molt millor", assegura.

Tots els entrevistats senten el suport i l'escalf de les seves famílies. "Quan em vaig separar, els meus pares em van acollir de nou", diu Víctor Pola. "Amb els amics estic molt bé però parlem molt poc de la malaltia, gairebé res", diu Aranda. "Saben que em passa alguna cosa perquè no treballo i cobro una paga, però no em pregunten", afegeix. "La veritat és que sí que hi ha un rebuig quan coneixes gent nova", diu Núria Bertran. "Però de fet, el més gran estigma és la por que tenim a no ser acceptats", finalitza. "Això fa que et tanquis més", acaba Torres.

Núria Beltrán, Víctor Pola, José Antonio Torres i Fernando Aranda, a la seu de Salut Mental Sabadell. Foto: J.d.A./iSabadell

c/11 de Setembre, 20 - Sant Quirze del Vallès - Tel. 93 721 08 09

Disfruta de nuestra terraza durante todo el año